JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo Škofije Novo mesto OKTOBER 2019, letnik XIV, številka 3

Blagoslov Knobleharjeve spominske plošče v Neaplju

UVODNIK

Kazalo letošnje tretje številke Jagod naše pastorale kaže, da je bilo zadnje obdobje zelo pestro. Sovpada z začetkom novega pastoralnega in veroučnega leta. Naj omenim le nekatere dogodke.

V avgust in september že tradicionalno sodijo nekatera romanja. V avgustu smo imeli lepo obiskani romanji na veliki šmaren in romanje bolnikov, tudi po zaslugi zelo ugodnega vremena. Moram pohvaliti sodelovanje pevskih zborov. Odkar smo naredili seznam zborov, ki so pripravljeni enkrat na dve ali tri leta sodelovati pri bogoslužju, ni več sprotne zadrege. Posrečeno se izmenjujejo zbori, ki se zelo potrudijo in skrbno pripravijo, ter ljudsko petje. Tako stalni romarji doživljajo lepoto obojnega sodelovanja, poslušajo dovršeno zborovsko petje, ki ga v nekaterih župnijah ni, ker ni primernega zbora, drugič pa doživljajo doživeto množično ljudsko petje. Vendar, če bi bilo vedno le ljudsko petje, bi se bolj ali manj ponavljale iste pesmi.

Glede udeležbe duhovnikov na skupnih škofijskih srečanjih in slavjih pa z malo bolečine ugotavljam, da skoraj vedno manjkajo isti. Že precej let si za večje slovesnosti zapisujem opombe, med drugim tudi udeležbo duhovnikov. Pregledal sem le zapiske za zadnja tri leta. Na sklepni slovesnosti ob desetletnici škofije sem lahko z veseljem ugotovil, da so bili iz dveh dekanij navzoči prav vsi duhovniki, iz ene je manjkal eden, iz ene večje dekanije so bili navzoči samo štirje. V udeležbi se zrcali odnos do sobratov škofijskega prezbiterija ali pa brezbrižnost do perečih skrbi škofije, kot so na primer duhovni poklici. Na zadnjem srečanju – molitvenem dnevu za duhovne poklice – nas je bilo triintrideset duhovnikov, toliko kot na prvem molitvenem dnevu leta 2006. A iz ene dekanije je bil navzoč le en duhovnik, iz druge pa dva. Nekdo bo morda rekel, da v drugih škofijah ni nič bolje. To je slaba tolažba ob dejstvu, da letos le naša škofija nima nikogar v propedevtičnem letniku.

Pomemben dogodek je bil tudi obisk novega nuncija, ki je v juniju in juliju obiskal vse škofije. V pogovoru z duhovniki sem zaznal zelo pozitiven vtis. Njegova prva in zelo pomembna naloga bo pripraviti predloge in mnenja za imenovanje novih škofov v Celju in Novem mestu.

Naj omenim še dogodke ob 200. obletnici rojstva našega velikega rojaka misijonarja dr. Ignacija Knobleharja. Obletnice smo se spomnili s simpozijem v Baragovem zavodu in praznovanjem v Škocjanu, kjer je mašo ob somaševanju več škofov vodil škocjanski rojak nadškof Stanislav Hočevar. Po maši je bila lepa akademija ob zglednem sodelovanju občine in župnije. Ob tem lepem sodelovanju je škof dr. Peter Štumpf dejal: »Kaj takega pri nas ni mogoče.« A so tudi Prekmurci jeseni pokazali, da znajo stopiti skupaj. Mi pa smo obiskali Neapelj, kjer je našel Knoblehar svoj zadnji zemeljski dom v grobnici bosonogih avguštincev.

Ko hodim te dni po vizitacijah, vidim po klopeh v cerkvah molitvene obrazce za novega škofa. Vztrajajte v molitvi, da bo vse, ki o tem odločajo, vodil Sveti Duh, hkrati pa molimo za vero in pripravljenost, da bi ga z odprtostjo sprejeli in podpirali, da bo škofija napredovala v edinosti in svetosti ter upravičila svojo ustanovitev.

msgr. Andrej Glavan, novomeški škof

PASTORALA BIRMANCEV, NJIHOVIH STARŠEV IN BOTROV

Letošnjega Pastoralnega tečaja za novomeško škofijo v četrtek, 5. septembra, v Baragovem zavodu v Novem mestu se je udeležila velika večina škofijskih duhovnikov in redovnikov, saj so ti imeli po skupnem srečanju še svojo dekanijsko konferenco. Prišlo pa je tudi nekaj redovnic, katehistinj in katehistov ter drugih pastoralnih delavcev.

Tema pastoralnega tečaja je bila pereča, saj je ta veselje in skrb mnogih pastoralnih delavcev: **Pastorala birmancev, njihovih staršev in botrov**. Predavala sta: duhovnik Matevž Mehle, ki je direktor zavoda Katoliška mladina, in Marko Weilguny, sodelavec na Inštitutu za raziskovanje in evalvacijo šolstva v sklopu Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani. Le-ta je nadomestil prvotno predvidenega predavatelja Aleša Čerina, ki zaradi bolezni ni mogel priti in so ga priporočili v molitev.

Mehle je spregovoril iz prakse, na podlagi pastoralnih izkušenj, ki jih je pridobival v župniji Jesenice in v številnih stikih z mladimi ter iz raznih raziskovanj pristopov k birmanski pastorali po svetu. Weilguny pa je predstavil svojo pot vere v mladosti in naprej, svoj odnos z birmanskim botrom ter lastno vlogo očeta in birmanskega botra. Obe predavanji sta bili zanimivi, slikoviti in bogati. Postregli sta s konkretnimi stvarmi.

Predavatelja sta govorila iz osebnih izkušenj in poudarila osebni odnos, ki ga morata katehet, oz. boter vzpostaviti z birmancem in njegovimi starši. Ko prihajamo v stik s komerkoli, ne sme biti to prepričevanje in samo poučevanje, ampak **pričevanje**. In to pričevanje zadeva vse ravni človeškega življenja, vsak trenutek in vsak kraj srečevanja. Katehet mora vzpostaviti osebni odnos in zaupanje z birmancem, njegovimi starši in botri s tem, ko se zanje iskreno zanima in mu je mar, kaj se z njimi dogaja, kako so, kje se nahajajo. Običajno se to zaupanje, ti stiki vzpostavijo zunaj uradnih katehetskih ur ali srečanj, ko preprosto s človeško toplino in širino pristopiš k drugemu, kjer pustiš »uradno« oznanjevanje ob strani in je res pomemben samo človek, ki je pred tabo. Običajno se potem birmanci, starši, botri čutijo sprejete, varne, pomembne, v smislu, da niso samo eden izmed mnogih. To pripomore k temu, da se rodi zaupanje

in pride do odprtega pogovora o sebi, o svojih radostih in težavah. Hkrati pride tudi do večje možnosti za svobodno odločitev, da bodo birmanci prostovoljno sodelovali pri nadaljnji birmanski katehezi in se svobodno odločili za vsakdanje življenje s Kristusom. Samo »obvezna birmanska pastorala« ne rodi želenih sadov, ker ni prišlo do svobodne odločitve birmancev, staršev, botrov.

V resnici je preveč poudarka samo na birmanski ali prvoobhajanski pastorali. Le ta bi morala potekati od rojstva do smrti in zavzemati vse ravni človekovega življenja in to zmeraj, zato je zelo pomembno tudi delo z odraslimi, s starši in z zakonskimi skupinami, saj tako otroci rastejo v veri ob zgledu svojih staršev. Ob prevelikem poudarjanju pastorale birmancev in prvoobhajancev je nevarnost, da ko je ta »opravljena«, se vse skupaj konča, ker je bil cilj dosežen. **Cilj birmanske pastorale ni odhod birmancev, temveč, »da kot resnične Kristusove priče hkrati z besedo in dejanjem razširjajo in branijo vero«**, kakor pravi Katekizem katoliške Cerkve: *»S krstom in evharistijo sestavlja zakrament birme celoto 'zakramentov uvajanja v krščanstvo', katerih enoto je treba ohranjati. Vernikom je treba torej razlagati, da je prejem tega zakramenta potreben za dopolnitev krstne milosti (prim. BI, Pred. nav. 1). Zakrament birme namreč tiste, ki so krščeni, 'popolneje zveže s Cerkvijo, jih obogati s posebno močjo Svetega Duha in jim tako nalaga strožjo dolžnost, da kot resnične Kristusove priče hkrati z besedo in z dejanjem razširjajo in branijo vero'* (1285).«

V pripravi na birmo so birmanci na različnih stopnjah vere, zato pastorala, ki temelji samo na pridobivanju znanja, nima želenih učinkov.

Matevž Mehle

Marko Weilguny

Birmancu se je potrebno približati tam, kjer je, na osebni način in ga od tam voditi naprej, ga vključevati v občestvo Cerkve in ga konkretno povabiti k udejstvovanju v župniji, npr.: pevski zbor, ministranti, Karitas, čiščenje in krašenje cerkve, sodelovanje in priprava bogoslužja, animatorji pri mlajših otrocih, bralci beril, … Obstaja večja možnost, da birmanci preko takih dejavnosti po birmi vztrajajo naprej, ker so našli svoje mesto v cerkvenem – župnijskem občestvu. V sedanji pastorali nastane problem po birmi, ker so mladi potem velikokrat prepuščeni samim sebi. Tudi naprej bi bilo potrebno njihovo spremljanje, zanimanje zanje in vključevanje v razne dejavnosti župnije.

Ostajamo pred skrivnostjo, kako birmance pripeljati k resnično osebni odločitvi za Kristusa in k življenju po veri. Oba predavatelja sta spoštljivo in ponižno priznala, da recepta za dosego tega cilja nimata. Zato je potrebno v ponižnosti iskati poti do vsakega posameznika in vse skupaj priporočati in izročati Bogu, ob tem pa biti sam Kristusova priča v svetu s svojim življenjem in s tkanjem osebnih odnosov.

Po predavanjih je sledilo delo po skupinah, duhovniki po dekanijah, katehisti in pastoralni delavci pa v svoji skupini. Sledila je skupna razprava in kosilo.

s. Marjeta Fajdiga ND

DNEVNA SOBA KARITAS

V sklopu projekta prenove stavbe Baragovega zavoda v Šmihelu bo s koncem letošnjega leta povsem nove prostore pridobila tudi Škofijska karitas Novo mesto. Iz do sedaj namensko neopredeljenega dela mansarde bo za programe Karitas namenjenih skupno okrog 270 m^2.

Po zaslugi Škofije Novo mesto ter njene gospodarske uprave bo Škofijska karitas pridobila večnamenski prostor, družabni prostor (dnevno sobo), čajno kuhinjo, arhiv, tri pisarne ter sanitarije. Stavba bo pridobila tudi nov vhod v pritličje ter klančino brez stopnic, in ker bodo vsa nadstropja južnega trakta povezana z dvigalom, bodo tako tudi prostori Karitas končno postali dostopni invalidom.

Temelji in poslanstvo

Bogata izkušnja svetovalnih pogovorov in izvedba letovanj socialno ogroženih skupin vedno znova potrjujta, da so se predvsem starejši znašli v položaju, ki je za te ljudi zastrašujoč: ostali so sami, zaprti med štirimi stenami blokov in hiš, s sramotno nizkimi pokojninami, visokimi stroški in z njimi povezanimi skrbmi. Svetovalne dejavnosti, ki jih v teh prostorih opravljamo v okviru splošne dobrodelnosti, so po moji oceni dobro utečene, kvalitetne in kot takšne nepogrešljive pri opravljanju karitativnega poslanstva. V okviru dejavnosti, ki jih opravljamo v Baragovem zavodu, pa se je pokazala potreba po širitvi nabora ponudbe za obstoječe in nove uporabnike. Opažamo, da je velika težava, s katero se srečujejo predvsem starejši, osamljenost in z njo povezane stiske, ki praviloma to ogroženo skupino nemalokrat pripeljejo v stanja depresije in obupa. Ravno tako se tudi teže soočajo z vedno novimi tehnologijami in z njimi povezano terminologijo, predvsem pa iščejo prostor, kjer bi se lahko družili, izrazili svoje mnenje, vprašanja, se naučili novih spretnosti in znanj, hkrati pa tudi sami podelili znanja, ki jim jih je prineslo življenje pred upokojitvijo in pozneje.

Na Škofijsko karitas Novo mesto (ŠKNM) smo dobili številne pobude, da bi pričeli s konkretnimi prizadevanji na področju reševanja osamljenosti starostnikov. Pred tem smo v sklopu programa »Mala občestva proti osamljenosti« poskušali ponuditi rešitve, ki imajo sicer zelo omejen domet in niso celostne, saj so bile v veliki meri odvisne od angažiranja posamezne župnijske karitas.

Na ŠKNM smo izhajali iz temelja, ki ga je položila Škofijska karitas Ljubljana. Seveda ni bilo mogoče vsega kar »prekopirati« zaradi omenjenih posebnosti, vsekakor pa delimo isto pot in zasledujemo iste cilje, ki zadevajo splošno dobrodelnost, izobraževalne dejavnosti in povezovanje. Trenutni trendi in zakonodaja niso najbolj naklonjeni institucionaliziranim oblikam socialnega varstva pod okriljem Karitas, predvsem zaradi vtisa, da bi pod okriljem Karitas npr. dom za ostarele

moral biti poceni oziroma cenejši ali celo zastonj. Takšna miselnost je tudi diametralno nasprotje vtisu, da se v tovrstnih domovih vzpostavlja kakršna koli vrsta nadstandarda ali celo elitizma. Zato smo na ŠKNM ves čas iskali možne rešitve za širitve dejavnosti s polja splošne dobrodelnosti. V tem obdobju je bil uspeh zadovoljiv, naleteli pa smo na ključno težavo – prostorsko stisko. Dosedanji prostori (pisarne) so dobro služili za potrebe individualnih svetovalnih pogovorov, za skupinska ter izobraževalna srečanja, izvajanje delavnic in podobne družabne dogodke pa niso bili primerni.

Ker je medgeneracijsko sodelovanje nepogrešljiv element karitativnega in pastoralnega delovanja Cerkve, želimo v skladu z naštetim in vizijo Karitas v okviru Škofijske karitas Novo mesto poleg dosedanjih dejavnosti ponuditi še modularni program Dnevna soba Karitas, ki bo namenjen srečevanju ter izobraževanju starejših in mlajših ter bo tako sčasoma postal nekakšno stičišče generacij.

Odnos do bližnjega

Program Dnevna soba bi prek socializacije posameznika, še zlasti pa starejše poskušal opogumiti za delo v skupini, bodisi prek delavnic, ročnih spretnosti, izobraževanj ali družabnih dogodkov. Pestro ponudbo delavnic in tematskih dejavnosti bomo dodatno obogatili s srečevanjem pogovorno-terapevtskih skupin (trenutno delujeta dve takšni skupini, ki se bosta srečevali tedensko oziroma mesečno), hkrati pa bomo poskrbeli tudi za redno medgeneracijsko sodelovanje med starejšimi in skupino šolarjev, ki bodo prihajali k nam enkrat na teden. V osrednjem družabnem prostoru, v t. i. dnevni sobi, se bo vsak dan srečevalo od deset do dvajset starejših. Prostor bomo sčasoma opremili tako, da se bodo uporabniki počutili čimbolj domače, podobno kot v svoji dnevni sobi, kar jim bo omogočalo, da se bodo med seboj spodbujali k igranju družabnih iger, klepetali ob skodelici čaja ali kave ali pa prebirali časopise, revije in knjige. Namen tega je tudi pogovor koordinatorja ali ostalega osebja s posamezniki, ki jih na osnovi izvedenega pogovora lahko usmerijo v osebni pogovor s svetovalnim kadrom. Slednje, v zahtevnejših primerih, po potrebi vključuje tudi različne strokovnjake, prostovoljce ali pa se pripravi načrt in vzpostavi medorganizacijsko sodelovanje.

Drugi skupni prostor bo večnamenski, ki ga bo, po potrebi, mogoče hitro preurediti v učilnico, predavalnico, svetovalnico, sejno sobo ali pa delavnico, kjer se bodo vrstile tedenske delavnice. Ustvarjalne delavnice so se že v okviru letovanj Karitas v Portorožu izkazale za odlično orodje socializacije. Spodbujajo k razmišljanju in k izboljšanju kognitivnih procesov. Opazili smo, da pri ustvarjanju pravilno izbrane tehnike in materiali omogočajo veliko pozitivnih izkušenj tudi ljudem s telesnimi omejitvami.

Odnos do Boga

Priložnosti za molitev ne manjka, ravno tako ne manjka molitvenih namenov in obrazcev. Hvalnice so tako lahko priročna in dobra iztočnica za začetek dneva v Dnevni sobi. Cilj tega je doseči višjo stopnjo umirjenosti in z njo tudi poglobitev v besedo Svetega pisma. Drugi cilj je ljudem pomagati na poti učenja molitve s Svetim pismom.

Poleg omenjenih ciljev bomo sčasoma oblikovali šolo molitve in vzpostavili molitveno

navezo, sestavni del duhovne ponudbe pa bo tudi duhovna obnova, z evharističnim in spokornim bogoslužjem. Vsebino celotnega programa Dnevne sobe bo koordinator programa tematsko usklajeval z gosti glede na želje oziroma potrebe uporabnikov.

Prosta knjižnica v Dnevni sobi Karitas

S ponudbo programa Dnevna soba se dobro dopolnjuje princip proste knjižnice po zgledu skandinavske zasnove. Osrednje vodilo proste knjižnice je neposreden dostop do knjig brez pogojevanja. Za izposojo ne bo potrebno poznati katalogizacijskih sistemov, plačevati članarine ter vpisovati osebnih podatkov. Časovno obdobje izposoje knjig ni omejeno. Prosta knjižnica je umeščena v prostor, v katerem so primarno druge dejavnosti (učilnice, družabni in večnamenski prostor, sejna soba, hodniki ipd.). Tako knjige nagovarjajo tudi uporabnike, ki drugače ne bi prišli v knjižnico. Je knjižnica, ki je stalno »na voljo« v neki ustanovi, bodisi uporabniku, ki čaka na pogovor, delavnico ali pa je prišel samo na druženje.

Prosta knjižnica bo prva taka v Sloveniji. Podatki o izkušnjah projekta bodo vsekakor izjemno uporabni ne zgolj za našo ustanovo, ampak tudi za celotno bibliotekarsko in slovensko okolje.

Sklep

Nacionalni izvedbeni načrt nacionalnega programa socialnega varstva za obdobje 2017–2018, ugotavlja, da je zelo nizka delovna aktivnost starejših posledica relativno zgodnjega upokojevanja zaradi nizke zahtevane starosti ob doseganju polne pokojninske dobe in premajhnih spodbud za ostajanje v dejavnosti.

Delež starejših v populaciji (starih 65 let in več) pa naj bi se povečal s 17,3 % v populaciji leta 2013 na kar 29,9 % v populaciji do leta 2050 in se nato na tej ravni ustalil. Pričakovati je torej, da se bo delež starejših v slovenski populaciji v naslednjih 35 letih skoraj podvojil, zaradi česar bodo številne posledice na različnih področjih, na sistemski ravni pa predvsem za sistem pokojnin in sistem socialne varnosti, za zdravstveni sistem in sistem dolgotrajne oskrbe ter za trg dela.

Po ugotovitvah Urada za makroekonomske analize bo moral razvoj domov za starejše v naslednjih letih kreniti v smer preoblikovanja v regijske lokalne centre, ki starejšim ponujajo tako institucionalne kot tudi druge skupnostne oblike storitev.

S programom Dnevna soba želi Škofijska karitas Novo mesto odgovoriti na vprašanje širitve programov in dejavnosti na področju dobrodelnosti ter jih z dosedanjimi združiti na tak način, da bodo ustrezali potrebam časa in kraja. V skladu s tem je program zasnovan po načelu modularnosti in si po vzoru dobrega socialnega partnerstva prizadeva za konkreten prispevek k obogatitvi programov lokalnega okolja ter za promocijo kulture sočutja, še zlasti do starejših.

Med slovesno sveto mašo ob sklepu obiska Ad limina apostolorum, marca 2018 v Rimu, je kardinal Franc Rode v svojem nagovoru slovenskim bratom v škofovski službi opozoril na porazne posledice današnjega stanja duha, med katerimi je »človekova osamljenost, zlasti pri ostarelih, ki nimajo nikogar. Kot smo lahko nedavno zasledili v medijih, je v Angliji 200.000 ljudi, ki ves mesec ne spregovorijo z nikomer. Ocenjujejo, da je v državi 9

milijonov ljudi brez prijateljev in trpijo zaradi samote. Zato je pred kratkim britanska vlada ustanovila Ministrstvo za osamljene. Lahko bi pozvala Cerkev, naj bolje opravlja svoje poslanstvo.«

V družbi, ki se predstavlja kot družba obilja in priložnosti za uspeh, pomanjkanje uspeha na poslovnem ali zasebnem področju pomeni poraz. Na Škofijski karitas Novo mesto pa si s projektom »Dnevna soba« želimo starejšim ponuditi to, kar potrebujejo: zavest, da so sposobni, vredni življenja in kvalitetnih odnosov ter zaradi svoje starosti tudi zakladnica modrosti in izkušenj.

Gregor Vidic, generalni tajnik Škofijske karitas Novo mesto

POVZETEK PRIROČNIKA ZA DELO Z ŽPS V LETU 2019/2020

Letošnji priročnik želi spodbuditi naše župljane, da iz Božjih otrok postanejo Jezusovi učenci in končno tudi apostoli. Vsi smo vabljeni, da živimo tesno povezani z Jezusom, se od njega učimo in kot apostoli vse to posredujemo ljudem ter jih vabimo, da tudi oni postanejo njegovi učenci in nekoč apostoli. To nalogo smo prejeli z zakramentoma svetega krsta in svete birme.

Priročnik pred nas postavlja naslednje vsebinske izzive:

V kakšnega Boga veruješ? – Kdo je tvoj Bog? Je močan? Je vsemogočen? Je oseba, s katero lahko navežeš stik in ostaneš skupaj z njim? Česar v resnici ne verujemo in ne živimo, tega ne moremo posredovati drugim.

Vrnitev v Očetov objem – Prvi človek je vdihnil Božjega Duha, ko je bil ustvarjen. Nato se je z grehom oddaljil od njega. Znova smo po Jezusovi zaslugi vstopili v Božji objem po svetem krstu, s katerim smo prejeli ostale kristjane za svoje prijatelje. Če želimo biti Jezusovi učenci, se moramo najprej zavedati, kaj je Bog storil za nas.

Če zares poznaš Jezusa, Božjo Besedo, je nemogoče, da tega ne bi želel deliti z drugimi – Človeka spoznaš šele iz odnosa. Poznati Jezusa pomeni najprej živeti z njim. Večkrat smo nagovorjeni, kaj vse je Jezus storil za nas: da je trpel, umrl in vstal. Toda za človeka je pomemben ZDAJ! TA TRENUTEK, V KATEREM POTREBUJEM REŠITEV – ČUDEŽ. Če živiš z Jezusom, potem tudi zate dela čudeže. Ali živim z Njim in veselo oznanjam, kaj je storil zame?

Kako ljudi spodbuditi, naj postanejo učenci?

Če se bomo osredotočili na to, da naši ljudje postanejo učenci in apostoli, bo drugo sledilo samo po sebi. Saj veste, da tisti ljudje v župniji, ki želijo hoditi za Jezusom, delajo vse z lahkoto, radi in z veseljem sodelujejo s svojimi talenti, časom, denarjem ... Ker pa je treba nekje začeti, je pomemben način, kako vzpostaviti začetno zaupanje in spodbujati duhovno radovednost o Jezusu ...

Kaj delajo učenci?

Sledijo Jezusu in se od njega učijo. To dinamiko živijo v svetu, kar zanje pomeni, da spodbujajo druge in sprejemajo spodbudo, pomagajo in sprejemajo pomoč, svarijo in sprejemajo svarila, sprejemajo in dovolijo, da so sprejeti. Delajo dobro drugim, ker je Bog vedno prvi dober do njih.

Jezus je učil odrasle

Jezus je z veseljem sprejemal otroke, toda učil je odrasle. Ravno obratno se dogaja od poznega 16. stoletja dalje. Premalo pozornosti namenjamo odraslim. Jezus je učil predvsem z zgledom. Svoje učence je zbiral pri jedi, sprejemal je grešnike, ozdravljal je bolne. Uporabljal je zgodbe in prilike, življenjske izkušnje ljudi ter njihova vprašanja o veri. Vzel si je čas za molitev in za svoje učence. Potem jih je poslal po dva in dva. Podobno lahko v sodelovanju z našimi sodelavci ustvarimo številne priložnosti, da župljane povabimo k poglobitvi stika z Bogom.

Pogovor o veri je ključen za rast v veri

V središču kateheze je oseba Jezusa Kristusa in naše življenje z njim. Če želimo, da bodo naši župljani rasli v veri, jim moramo dati priložnost, da o veri razmišljajo in o njej govorijo z drugimi.

Svojo vero moramo deliti z drugimi

Dva najosnovnejša načina, kako odrasli rastejo v veri, sta: spoznavanje Svetega pisma, posebno evangelijev, in osebna molitev. Najboljša pot za to je branje nedeljskega evangelija v različnih župnijskih skupinah. Ob takem delu se odrasli laže navadijo razmišljanja ob Svetem pismu, laže delijo svojo vero z drugimi, hkrati pa so uglašeni na isto besedo, ki jo oznanjamo vsako nedeljo.

Sklep

Tako počasi rastemo iz Božjih otrok v učence in apostole, ki oznanjajo močnega, dobrega, ljubečega in darežljivega Boga. V svojem oznanjevanju pridobivajo in pomagajo vzgajati nove sodelavce, ki bodo stopili na isto pot služenja Bogu in skrivnostnemu Kristusovemu telesu, ki je Cerkev.

Tadej Kersnič, škofijski referent za ŽPS

OBISK APOSTOLSKEGA NUNCIJA V ŠKOFIJI NOVO MESTO

V ponedeljek, 8. julija 2019, je novomeško škofijo obiskal novi apostolski nuncij v Sloveniji msgr. Jean-Marie Speich. Namen njegovega prihoda je bil bratski obisk pri novomeškem škofu msgr. Andreju Glavanu in postopno spoznavanje različnih delov krajevne Cerkve v Sloveniji. Pred tem je že obiskal škofiji v Mariboru in Celju. Apostolski nuncij je predstavnik svetega očeta in je akreditiran v določeni krajevni Cerkvi in državi. Nadškof msgr. Speich je po rodu iz škofije Strasbourg v Franciji in je bil posvečen v škofa leta 2013. Od leta 2013 do 2019 je kot nuncij služboval v afriški državi Gani. Marca letos ga je papež Frančišek imenoval za nuncija v Sloveniji.

Ob prihodu si je v spremstvu škofa Glavana in sodelavcev najprej ogledal novomeško stolnico, se seznanil z bogato zgodovino Novega mesta, nekdanjega kolegiatnega kapitlja, z glavnimi znamenitostmi stolnice in z likom naših treh blaženih, bl. Alojzija Grozdeta in bl. drinskih mučenk. V prostorih škofije je sledilo kratko druženje s sodelavci na škofijskem ordinariatu. Osrednji del srečanja pa je predstavljal osebni pogovor z novomeškim škofom Andrejem Glavanom, s katerim sta se dotaknila aktualnih vprašanj novomeške škofije, Cerkve v Sloveniji in odnosov z državo.

Sledila je molitev dnevne molitvene ure v škofijski kapeli, pri kateri so se pridružili dekani in prodekan vseh šestih dekanij v novomeški škofiji. Vsi skupaj so se nato zbrali pri bratskem kosilu. Po kosili so navzoči imeli možnost postaviti nunciju različna vprašanja, na katera je ta odgovarjal z veliko mero poznavanja razmer v Cerkvi in svetu. Izrazil je željo, da bi s skupnimi močmi korak za korakom napredovali v osnovnem poslanstvu Cerkve, ki je, prinašati Kristusa v svet. Kot papežev predstavnik se zavzema za dialog z vsemi ljudmi, vendar na jasnih temeljih iskanja resnice.

Nuncij se je škofu zahvalil za prisrčen sprejem in dobrodošlico. Navzoče dekane in po njih duhovnike pa je prosil, naj ostanejo zvesti Kristusu in Cerkvi ter molijo za dobro izbiro novega škofa za novomeško škofijo.

Igor Luzar in Janko Pirc

ROMANJE V NEAPELJ Z OBISKOM GROBA IGNACIJA KNOBLEHARJA

Škofija Novo mesto in Občina Škocjan sta od 23. do 26. 9. 2019 organizirali romanje v Neapelj.

Osrednji dogodek je bila maša v cerkvi Santa Maria della Verità v torek, 24. septembra 2019. Somaševanje je vodil novomeški škof Andrej Glavan. Poleg njega je somaševalo kar šestnajst duhovnikov, saj se je desetim slovenskim pridružila še tamkajšnja skupnost bosonogih avguštincev pod vodstvom generalnega priorja reda p. Doriana Ceteronija, ki je za to priložnost prišel iz Rima. Prav tako se je 70 slovenskim romarjem pridružila domača skupnost vernikov iz Neaplja, ki so izrazili posebno veselje nad enkratnim obiskom in nad likom slovenskega misijonarja, za katerega sami niso vedeli, v domovini pa uživa velik ugled. Maše sta se udeležila tudi slovenski veleposlanik pri Svetem sedežu Jakob Štunf in veleposlanik v Republiki Italiji Tomaž Kunstelj s soprogama.

Škof Glavan je nagovoru med mašo in v besedilu blagoslova poudaril pomembnost Knobleharjevega misijonarskega in raziskovalnega dela v osrednji Afriki. Poleg tega je povezal Knobleharja z delom bl. škofa Antona Martina Slomška, s katerim sta bila sodobnika in oba vneta pastirja za svoje ljudstvo.

Somaševanje na Monte Cassinu

Jakob Štunf, p. Dorian Ceteroni, škof Glavan, Tomaž Kunstelj, Jože Kapler

Ob koncu maše je sledil blagoslov spominske plošče, ki spominja na kraj smrti in pokopa slovenskega misijonarja Ignacija Knobleharja. Na plošči je napis v italijanskem in slovenskem jeziku, ki pravi: *»V kripti te Marijine cerkve je pokopan dr. Ignacij Knoblehar (1819–1858), slovenski misijonar v Kartumu in apostolski provikar za Osrednjo Afriko. Ob 200. obletnici njegovega rojstva postavili rojaki iz Slovenije.«* Plošča je nameščena v prehodu do stranske kapele s kripto. Dimenzije in lokacijo plošče je določilo italijansko ministrstvo za kulturno dediščino in arheologijo. Ploščo je romarska skupina pripeljala s seboj in smo jo v ponedeljek zvečer v cerkvi namestili škocjanski župan Jože Kapler, cerkljanski župnik Janez Žakelj in škofijski tajnik Janko Pirc.

Zahvale in simbolično darilo ob koncu maše

Ob koncu maše je zbrane nagovoril tudi generalni prior reda bosonogih avguštincev, ki je romarje prisrčno pozdravil in se zahvalil za zgled spoštovanja do svojega rojaka, misijonarja Knobleharja. Čeprav ni uradno razglašen za svetnika, po njegovem mnenju že ta spoštljivi spomin govori o tem, da ga lahko imamo za priprošnjika pri Bogu. Slovenski romarji smo patrom avguštincem izrazili hvaležnost, da so varuhi svetišča sv. Marije in kripte, v kateri počiva Ignacij Knoblehar. Posebno simbolično darilo so predali predstavniki Kulturnega društva dr. Ignacij Knoblehar iz Škocjana, ki so na Knobleharjev grob prinesli šatuljo z zemljo s Stopnega pri Škocjanu, kjer stoji romarska cerkev Matere Božje, ki je bila Knobleharju posebno ljuba.

Spominska plošča v cerkvi Santa Maria della Verità v Neaplju bo odslej ohranjala trajen spomin na slovenskega misijonarja Ignacija Knobleharja. Slovesnost se je sklenila v prijetnem druženju z domačini. Romanja na grob našega misijonarja se bomo udeleženci še dolgo spominjali.

Janko Pirc

Spominska plošča Ignaciju Knobleharju

Slovenski romarji v Neaplju v cerkvi Santa Maria della Verit

SPOMIN NA MISIJONARJA IGNACIJA KNOBLEHARJA ŽIVI

V začetku julija 2019 smo obhajali osrednje dogodke letošnjega tako imenovanega Knobleharjevega leta ob 200. obletnici rojstva slovenskega misijonarja v osrednji Afriki dr. Ignacija Knobleharja.

Simpozij

V četrtek, 4. julija, je bil v Baragovem zavodu v Novem mestu simpozij o Ignaciju Knobleharju. Večer je bil izredno zanimiv in lepo obiskan. Organizacijo dogodka je prevzela Škofija Novo mesto. Simpozija so se udeležili tudi novomeški škof msgr. Andrej Glavan, beograjski nadškof msgr. Stanislav Hočevar, škocjanski župan Jože Kapler in novoimenovani veleposlanik RS pri Svetem sedežu g. Jakob Štunf. Predavanja pa so imeli štirje izbrani strokovnjaki.

Dr. Bogdan Kolar, s.dr. Ivanka Tadina, dr. Marko Frelih

Dr. Bogdan Kolar je v svojem predavanju osvetlil zgodovinske okoliščine misijonskega prizadevanja v Evropi 19. stoletja, ko je misijonska zavest z vedno večjimi možnostmi potovanja in obveščanja ljudi dobila nov razcvet. To je čas, ko sta na svoje misijonsko delo odšla dva izmed naših največjih misijonarjev Friderik Baraga in Ignacij Knoblehar. **Prispevek dr. Staneta Granda** je prebrala s. Damjana Tramte HMP. V predavanju je predstavil zgodovino škocjanske župnije, gospodarske, šolske in duhovne razmere okolja, v katerem je kot mlad fant odraščal Knoblehar in razvil izredno nadarjenost. **S. dr. Ivanka Tadina** je predstavila Ignacija Knobleharja preko njegovih pisem rimskim in drugim evropskim ustanovam, v katerih se kažejo njegova velika ljubezen do črnskih ljudstev, velika skrb za dobre sodelavce in svetniške poteze njegove osebnosti. Njegova glavna skrb je bila namenjena vzgoji domačinov, ki jih je tudi na ta način želel zavarovati pred trgovino

Simpozij o Knobleharju v Baragovem zavodu

s sužnji. **Dr. Marko Frelih** je nato predstavil bogato zbirko etnoloških predmetov, ki jo je Knoblehar podaril ljubljanskemu, danes Slovenskemu etnografskemu muzeju. Iz nje lahko razberemo misijonarjevo spoštovanje do afriških kultur in spoštovanje domačinov do njega.

Akademija o Knobleharju v Škocjanu

Maša in akademija

V soboto, 5. julija, so se v Škocjanu zvrstile osrednje prireditve Knobleharjevega leta. Slovesno somaševanje v župnijski cerkvi je vodil domačin beograjski nadškof Stanislav Hočevar. Ob njem so somaševali ljubljanski nadškof Stanislav Zore, domači novomeški škof Andrej Glavan, murskosoboški škof Peter Štumpf, ljubljanski pomožni škof Franci Šuštar in še okoli 20 duhovnikov. Cerkev so napolnili verniki, prepeval pa je združeni župnijski zbor. Nadškof Hočevar je v nagovoru spodbudil zbrane k zavzetosti v krščanskem življenju in k ponosu na velikega rojaka, ki je pri svojem delu izhajal iz globoke duhovnosti, zakoreninjene v Božji besedi. Po nagovoru so voditelj bogoslužja, domači župnik Tone Dular in župan Jože Kapler položili svečo in cvetje v slovenskih barvah k spominski žari, ki hrani zemljo s Knobleharjevega groba v Neaplju.

Somaševanje škofov in duhovnikov v župnijski cerkvi v Škocjanu

Po maši je bila na novem trgu med cerkvijo in župniščem še osrednja proslava ob občinskem prazniku, ki ga v Škocjanu obhajajo na Knobleharjev rojstni dan, torej 6. julija. Med proslavo je Knobleharjev lik duhovnika, borca za humanizem in raziskovalca osvetlil glavni govornik dr. Blaž Jezeršek in s tem izpostavil vrednote, ki smo jih poklicani posnemati tudi danes v spremenjenih okoliščinah. Zbor Kulturnega društva je zapel novo Knobleharjevo himno skladatelja Aleša Makovca, priložnostni zbor s solisti in instrumentalisti pa tudi novo kantato o Knobleharju izpod peresa Aleksandre Naumovski Potisk. Na akademiji je sodelovala tudi solopevka Irena Yebuah Tiran. Med akademijo so novomeški škof, slavnostni govornik in škocjanski župan položili svečo in cvetlični aranžma pred kip Ignacija Knobleharja.

Janko Pirc

»SRCE SE NE BOJI«

Premiera filma o bl. Alojziju Grozdetu

Dvorano Kulturnega centra Janeza Trdine v Novem mestu so 24. maja zvečer napolnili obiskovalci in ustvarjalci, ki so prišli na slavnostno premiero igrano-dokumentarnega filma z naslovom »Srce se ne boji«, o mučencu blaženem Alojziju Grozdetu. Zaradi velikega zanimanja so organizatorji pripravili predpremiero, ki je bila istega dne zgodaj popoldan. Obe predstavi sta bili polno zasedeni. Film si je tako že prvi dan ogledalo šeststo ljudi.

Škofija Novo mesto in Postulatura bl. Alojzija Grozdeta sta se odločili, da devet let po razglasitvi Alojzija Grozdeta za blaženega, na evharističnem kongresu leta 2010 v Celju, posnamejo dokumentarno-igrani film, ki naj prikaže življenjsko pot blaženega Alojzija in ga kot vzor približa današnjemu gledalcu, še posebej mladim. Življenje in mučeništvo bl. Alojzija Grozdeta je bilo v letih po njegovi smrti in pozneje že precej opisano v številnih knjigah, v slovenščini in tujih jezikih. Upodobljen je tudi v slikarski in kiparski umetnosti. Poseben izziv pa je bil njegovo življenje postaviti na filmsko platno, saj je film s svojo sporočilnostjo tisti medij, ki na čustveni ravni gledalca najmočneje nagovori.

Premiera filma Srce se ne boji v KC Janeza Trdine v Novem mestu

Projekt Škofije Novo mesto in Filmskega studia Siposh so z osebnimi prispevki podprli tudi različni donatorji, za kar smo jim še posebej hvaležni.

Kot sta povedala režiser Sipoš in scenarist Andres, igrano-dokumentarni film spremlja pot Alojzija Grozdeta iz revnega dolenjskega okolja do perspektivnega dijaka ter njegovo tragično smrt. Filmska pripoved je preplet intervjujev in igranih prizorov, ki poskušajo prikazati portretiranca na bolj oseben način. Naslov filma je vzet iz Grozdetove poezije, kjer najdemo del verza: »Srce se ne boji«. Kot rdeča nit pa film zasleduje motiv sonca in spomladanskih zvončkov.

Snemanje je trajalo eno leto, celotna priprava pa več kot dve leti. V filmu, ki vsebuje prek 500 kadrov, nastopi več kot 20 intervjuvancev

in igralcev. Vlogo Alojzija Grozdeta v treh starostnih obdobjih so odlično uprizorili mladi igralci Alex Centa, Jaša Piščanc in Lovro Berkopec, ki so na premieri poželi bučen aplavz. Igrani prizori dopolnjujejo dokumentarno pripoved in jo približajo sodobnemu gledalcu. Film je večinoma posnet na Dolenjskem, z izjemo nekaterih igranih prizorov, ki so nastali v zgodovinsko avtentičnem okolju v Ljubljani. Pri nastajanju filma pa je sodelovala ekipa z več kot 100 sodelujočimi.

Sedemintridestminutni igrano-dokumentarni film je nastal v Studiu Siposh. Uveljavljeno mlado ekipo, ki ima za seboj že kar nekaj filmov z versko tematiko, je vodil producent in režiser David Sipoš, scenarij sta napisala Rok Andres in Matjaž Feguš, glasbo pa Tim Žibrat.

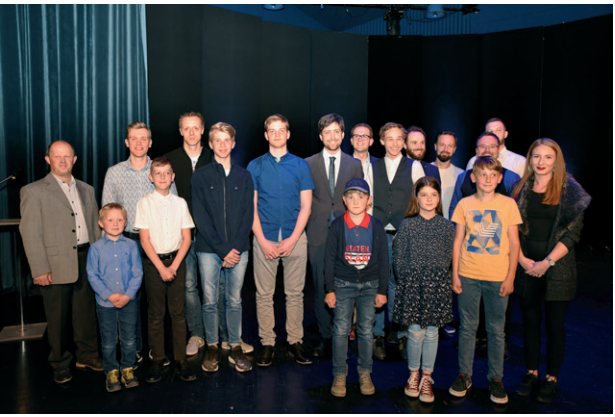

Igralci in ustvarjalci filma po premieri

Premierne uprizoritve so se poleg novomeškega škofa in ekipe ustvarjalcev udeležili tudi sestra bl. Alojzija Grozdeta ga. Milka Ržen s sorodniki blaženega, evropski poslanec Lojze Peterle in župan Občine Sevnica Srečko Ocvirk, ki aktivno sodeluje pri ohranjanju Grozdetovega spomina v njegovih rodnih krajih. Dogodek, ki ga je povezoval voditelj Marjan Bunič, je popestril krajši kulturno-duhovni program s pozdravnimi besedami škofa Andreja Glavana in postulatorja Igorja Luzarja, z vtisi igralcev in filmske ekipe ter recitacijami Grozdetove poezije.

»Ljubljanska premiera« filma pa je bila 26. septembra v dvorani Antonovega doma v župniji Ljubljana Vič. Blaženi Alojzij je bil na poseben način povezan z Ljubljano, saj je tam preživel skoraj polovico svojega kratkega življenja kot dijak in član Katoliške akcije. Tudi to predstavitev filma, katere se je udeležil tudi ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore, je spremljal krajši kulturni program.

Film si je že mogoče ogledati po raznih župnijah in slovenskih krajih. Za predstavo se zainteresirani prek spletne strani: www.grozde.si lahko povežejo z režiserjem in se dogovorijo za primeren termin.

Film je tudi podnaslovljen v angleškem, italijanskem in španskem jeziku za distribucijo in predvajanje po svetu. V DVD obliki je v prosti prodaji v katoliških knjigarnah po Sloveniji, na spletu in pri postulatorju. Želimo si, da bi ob deseti obletnici beatifikacije, ki bo prihodnje leto, na filmskem platnu uprizorjena življenjska zgodba in pričevanje mladega mučenca dosegla čim širše občinstvo. Priporočamo vneto molitev, da bi se na njegovo priprošnjo zgodil čudež, ki bi ga ovenčal s svetniškim sijem.

Igor Luzar

DANI IN VILMA SITER PREJELA ODLIČJE SV. CIRILA IN METODA

Škof Glavan predlagal odlikovanje zakoncev iz novomeške škofije

Slovenski škofje so 11. marca 2019 na seji *Slovenske škofovske konference* v Kopru sprejeli sklep, s katerim podeljujejo Daniju in Vilmi Siter Odličje sv. Cirila in Metoda, najvišje priznanje Slovenske škofovske konference. Odličje prejemata za zasluge pri ustanovitvi in vodenju društva *Družina in Življenje* ter za njun doprinos pri skrbi za ustanavljanje zakonskih skupin in usposabljanje voditeljskih parov na področju družinske pastorale. Dani Siter je več let vodil tudi Škofijski odbor za družino v Škofiji Novo mesto. Podelitev odličja je predlagal novomeški škof Andrej Glavan. V imenu slovenskih škofov pa jima je odličje podelil mariborski nadškof Alojzij Cvikl, podpredsednik Slovenske škofovske konference, v sklopu velikega dogodka usposabljanja voditeljskih parov v soboto, 28. septembra 2019, v Radencih.

Dani in Vilma Siter prihajata iz župnije Leskovec pri Krškem. Poročena sta enainštirideset let. Vilma je zdravnica, specialistka splošne prakse, dvajset let je delala v ambulanti Senovo, ZD Krško. Dani pa je učitelj angleškega jezika in knjižničar, v devetdesetih letih prejšnjega stoletja je bil poldrugi mandat župan občine Krško. Imata štiri odrasle in poročene otroke ter šestnajst vnukov.

Zakonca Dani in Vilma Siter sta ustanovila neprofitno laiško organizacijo, društvo *Družina in Življenje* (DiŽ), ki deluje v okviru Katoliške cerkve v Sloveniji, in že 19 let sodelujeta pri njegovem vodenju. Društvo je v teh letih preraslo v prepoznavno gibanje za zakonce in družine. Danes deluje na številnih področjih z namenom, da bi uresničevalo poslanstvo, ki je povzeto v geslu »Graditi odnose, za katere je vredno živeti in jih prenašati naprej«. V ospredju njegovega delovanja so odnosi zakoncev do Boga, med zakoncema, zakoncev do otrok, zakoncev do staršev in vnukov (medgeneracijsko). Pri negovanju odnosov društvo črpa iz dveh izvirov: Svetega pisma in zakramentalnega življenja. Rdeča nit oziroma temeljno delo društva *Družina in Življenje* so zakonske skupine. Po njegovem programu v Katoliški cerkvi v Sloveniji deluje 221 skupin, ki jih vodi 178 voditeljskih parov; mesečno nagovarjajo več kot 1300 zakonskih parov. Navzočnost duhovnika na srečanju je pomembna, da skupino blagoslavlja, zanjo moli in skrbi, da srečanja ne bi zašla iz nauka Cerkve.

Zakoncema Vilmi in Daniju Siterju se zahvaljujemo za njun prispevek na področju družinske pastorale v novomeški škofiji in jima hkrati čestitamo za visoko odličje na ravni Slovenske škofovske konference!

Povzeto po utemeljitvi odlikovanja

»TVEGAJ ŽIVLJENJE ZA GOSPODA!«

Molitveni dan za duhovne poklice na Zaplazu 2019

»Tvegaj življenje za Gospoda« je bilo geslo molitvenega dneva za duhovne poklice, ki smo ga obhajali v Marijinem svetišču na Zaplazu. Skupaj smo se zahvaljevali za vse, ki že služijo Bogu in ljudem v duhovniškem, diakonskem in redovniškem poklicu ali v drugih oblikah Bogu posvečenega življenja. Obenem smo se združili v molitvi in posebej prosili za tiste fante in dekleta iz naših župnij, ki jih Bog danes kliče, da bi zbrali pogum in upali tvegati svoje življenje za Gospoda. Prav tako smo molili za vse že poklicane v različne duhovne poklice ter vse, ki se na duhovni poklic še pripravljajo, da bi živeli sveto in ostali stanovitni do konca.

Molitveni dan smo začeli z molitveno uro, ki jo je skupaj z bogoslovci vodil diakon Blaž Franko, somaševanje pa je vodil novomeški škof Andrej Glavan, ki je kar nekaj besed namenil mladim ministrantom in ministrantkam, saj smo tako kot že pretekli dve leti molitveni dan za nove duhovne poklice združili s škofijskim srečanjem ministrantov. Več kot 60 ministrantov je pred mašo imelo srečanje ob igri »Tvegaj za Gospoda«, kjer so spoznavali poklicanost in poklicane. Skupaj smo nato oblikovali slovesno škofovo asistenco in sodelovanje pri sveti maši. Zahvala gre tudi Tadeju Kersniču, ki mi je pomagal pri izvedbi srečanja.

Na molitveni dan bodo romarje spominjali spominski križci, ki so jih ob koncu svete maše delili ministranti udeležencem. Križ naj bi jih stalno spominjal, naj radi vsak dan molijo za nove duhovne poklice, njihovo svetost in stanovitnost.

Boštjan Gorišek, škofijski referent za duhovne poklice

Novomeški bogoslovci Jakob, diakon Blaž, Janez in Ivan

Ministranti s škofom po maši

BOGOSLOVEC IVAN SE PREDSTAVI

Sem Ivan Skalivskyi. Rodil sem se 6. julija 1996 v Ripnem, škofija Ivano-Frankivsk v Ukrajini. Moj oče je Peter Skalivskyi, mati Oksana Skalivska, rojena Kalmučin. Prihajam iz grškokatoliške župnije Marijinega vnebovzetja v Ripnem.

Osnovno šolo sem obiskoval v Ripnem, nato sem se vpisal na tehnično gimnazijo v Dubi, kjer sem tudi maturiral. Po maturi sem se vpisal na Nacionalno tehnično univerzo za nafto in plin v Ivano-Frankivsku. Po prvem letniku sem se odločil, da hočem postati duhovnik, sem pa klic v duhovništvo začutil že kot ministrant v osmem razredu. Šel sem do nadškofa in metropolita Ivano-Frankivskega, vladike Volodimira Vijtišina, in ga prosil za sprejem v bogoslovno semenišče. Sprejet sem bil v grškokatoliško semenišče v Ivano-Frankivsku in tam tri leta študiral na Filozofsko-teološki fakulteti. Med študijem sem opravljal pastoralno prakso v zaporu, kjer sem skupaj z duhovniki obiskoval zapornike in sodeloval pri bogoslužju. V tem času sem spoznal tudi pastoralo v psihiatrični kliniki, sirotišnici in domu za ostarele. Verouk sem eno leto poučeval tako v osnovni kot tudi v srednji državni šoli. Duhovniško življenje sem spoznaval v več župnijah, kjer sem pripravljal kateheze za mlade, matere in žene. V semenišču sem rad prepeval v kvartetu, veliko pa sem pomagal duhovnikom tako pri pogrebnih kot tudi pri drugih bogoslužjih. Po tretjem letniku me je nadškof poslal na študij v rimskokatoliško bogoslovno semenišče v Rzeszów na Poljskem. Tam sem spoznal latinski obred in pripravljal kateheze za ukrajinsko skupnost, predvsem za študente.

Nato sem šel na romanje v Medžugorje in se udeležil duhovnih vaj za duhovnike, kjer sem spoznal tri slovenske duhovnike, g. Janeza Kavčiča iz koprske škofije, g. Martina Goloba iz ljubljanske nadškofije in g. Dejana Pavlina iz novomeške škofije. Večkrat sem obiskal Slovenijo in bil po pogovoru s škofom Andrejem Glavanom sprejet za bogoslovca v novomeški škofiji.

Želim si nadaljevati študij na Teološki fakulteti v Ljubljani in postati duhovnik v Cerkvi na Slovenskem.

MOLITEV, DELO, POKORA IN POTICA

Izobraževalni teden bogoslovcev v Rimu in duhovna obnova v Strunjanu.

Letošnje poletje je bilo duhovno bogato in pestro; zaznamovali pa sta ga predvsem dve stvari: duhovna obnova novomeških bogoslovcev in izobraževanje Človeška rast in krhkost v Rimu, ki sta se ga udeležila bogoslovca 5. letnika.

Na duhovni obnovi v pravkar obnovljenem pastoralnem domu Stella Maris, v senci cerkve strunjanske Marije, smo se trije bogoslovci in diakon zbrali le nekaj dni pred enim največjih katoliških praznikov, Marijinim vnebovzetjem.

Preko duhovnih nagovorov in pridig pa sta nas v karizmi Marijinega dela, gibanja fokolarov, še globje v skrivnost Marije in duhovništva popeljala gospod škof msgr. Andrej Glavan in gospod Silvester Gabršček. Gotovo najbolj v nas odzvanja skupno prebiranje Chiarinega nagovora bogoslovcem v Castel Gandolfu leta 1989. Osrednja tema nagovora je bila medsebojna ljubezen in njeno delovanje v skupnosti, njeni sadovi in napori, ki so za to ljubezen potrebni. Ob bogatem duhovnem poglabljanju pa ni umanjkalo niti prijateljsko druženje in raziskovanje okolice nekdanjega samostana ter romarske cerkve.

Štirinajstdnevni program izobraževanja v Rimu za bogoslovce pod naslovom Človeška rast in krhkost pa je, tokrat že drugič, postregel s številnimi možnostmi za raziskovanje Rima in njegove bogate zgodovine, z dvostopenjskim učenjem italijanščine, psihološkimi delavnicami in spoznavanjem delovanja Cerkve, njenih glavnih uradov in kongregacij ter s srečanjem

Bogoslovci z rektorjem pred baziliko sv. Petra v Rimu

s kardinalom Rodetom in seveda s svetim očetom. Precejšen del programa smo poslušali v slovenskem papeškem zavodu Slovenik, kjer smo bili toplo sprejeti. Osmerico bogoslovcev 5. in 2. letnika so spremljali naši vzgojitelji rektor Peter Kokotec, novi spiritual mag. Gregor Celestina in študijski prefekt dr. Matjaž Celarc.

Kaj ostaja po takem, skorajda natrpanem programu? Gotovo najbolj ostajajo okrepljeni bratski odnosi med bogoslovci ter med bogoslovci in vodstvom; obenem pa besede papeža Frančiška, ki je o nizkem številu duhovnih poklicev v Sloveniji dejal: »Potrebna je molitev, delo, pokora in potica!«

S tem navodilom smo se vrnili v domovino, kjer bomo v prepletu molitve in dela opravljali tudi dela pokore ter se seveda znali tudi pristno bratsko poveseliti, saj nas je Kristus vendar že odrešil.

Janez Meglen in Jakob Piletič, bogoslovca 5. letnika

OBLETNI SPOMINSKI DAN NAŠEGA POSVEČENJA – »DIES«

Letos je naš »generalštab« predlagal (kar je bilo sprejeto in potrjeno tudi na Duhovniškem svetu), da bi imeli skupni spominski dan našega posvečenja – dies sanctificationis – na Kočevski Reki, in sicer prvo sredo v juniju, to je 5. 6. 2019.

To je bil velik privilegij za našo župnijo. Naš ŽPS je to sprejel z odobravanjem in ponosom, kakor tudi farani, ko sem oznanil pri nedeljski maši. Pri naslednji seji našega ŽPS predlogi in vprašanja, kaj bomo postregli, kdo bo stregel, kdo bo dežural, kuhal …

Kmalu po deveti uri so se na dvorišču in župnijskem parkirišču ustavljali avtomobili in

P. Štefan Kožuh

marsikdo je povedal, »tu pa še nisem bil« … Izredno velika udeležba duhovnikov je pokazala, da imamo radi svojo škofijo in našega škofa Andreja. Pred sveto mašo je bilo češčenje svetega Rešnjega telesa. Sveto mašo je vodil g. škof ob somaševanju domačega župnika in dekana Jožeta Milčinoviča in generalnega vikarja g. msgr. Božidarja Metelka. Gospod kaplan Matej Gnidovec je poskrbel, da smo bogoslužje obogatili z lepim petjem.

Somaševanje v župnijski cerkvi v Kočevski Reki

Osrednji voditelj tega srečanja je bil kapucin p. Štefan Kožuh, ki je s seboj pripeljal tudi gospo dr. Branko Požeg, voditeljico Delavnic molitve in življenje (DMŽ). Med mašo nam je pater spregovoril ob Božji besedi, po maši pa globoke misli o »POGUMU, DA TVEGAMO Z NJIM IN ZANJ«, ne glede na

žrtve in odpovedi, ki jih zahteva hoja za Gospodom pri našem vsakdanjem poslanstvu. Po patrovem nagovoru je gospa Branka predstavila Delavnice molitve in življenja. Z lepimi in bogatimi mislimi je navdušeno razlagala pomen te *šole molitve*.

Sledilo je kosilo v lovskem domu, nekateri duhovniki pa so se po kosilu odpravili tudi na ogled vojaškega bunkerja na Škrilju. Kljub nekaterim pomanjkljivostim in zmedi zaradi pomanjkanja časa nam je bilo lepo in potrebno, da smo skupaj z našim škofom preživeli dan v molitvi in zahvali.

Jože Milčinovič, župnik in dekan

ZAHVALA

Zaradi predstavitve, ki je trajala dlje, kot smo predvideli, se v časovni stiski nismo mogli zahvaliti g. dekanu Jožetu Milčinoviču in župljanom za prisrčen sprejem, pogostitev in lepo okrašeno cerkev. Prav tako je zmanjkalo časa, da bi župnik spregovoril o novi cerkvi sv. Janeza Krstnika v Kočevski Reki. Zato se bomo morali tam še kdaj zbrati. Gospoda Jožeta prosim, naj to prenese svojim faranom in se jim v našem imenu prisrčno zahvali za čudovito in prijazno pogostitev, ki smo je bili deležni duhovniki novomeške škofije od župljanov Kočevske Reke. Bog naj jim stotero povrne za gostoljubnost in vso pozornost, ki so nam jo izkazali!

Božidar Metelko, generalni vikar

ZVESTOBA V MALEM

Jubileji sester de Notre Dame v Novem mestu

Na oltar hvaležnosti so dan pred Marijinim praznikom, 7. septembra, med sveto mašo v kapeli samostana na Cankarjevi ul. v Novem mestu »položile šopek zahvale« Bogu in Mariji za redovne jubileje: s. Akvina 60 let, s. Karmen 45 let, s. Mirjam 40 let, s. Alenka 30 let, s. Magda 30 let. Za dar življenja pa sta se zahvalili: s. Pia 80 ter s. Ivica 60. Sveto mašo je daroval hišni duhovnik Igor Luzar. Sestram se je zahvalil, da so pred toliko leti pogumno odgovorile na Božje povabilo. »To Božje povabilo danes obnavljate z vso hvaležnostjo in s pogledom odprtim naprej,« je dejal v uvodu v sveto mašo.

V homiliji je izhajal iz evangeljskega odlomka, ko angel nagovori Marijo: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu (Lk 1,30). »Tudi ve ste zaslišale: 'Ne bojte se, kajti našle ste milost pri Bogu, ter po evangeljskih svétih: čistosti, uboštva in pokorščine postale Gospodove služabnice.« Sv. Janez Pavel II. je v knjigi o duhovnih poklicih zapisal, da je vsak duhovni poklic dar in skrivnost. Na poseben način tudi redovni poklic.

Ko svoje redovno poslanstvo črpajo iz karizme ustanoviteljice bl. M. Terezije Gerhardinger, tudi vse svoje redovno življenje zajemajo iz tega, kar jim je položila na srce ustanoviteljica: ***»Vse življenje si prizadevamo delati to, kar nam Gospod reče, in pritrdilno odgovarjati Bogu in njegovemu delovanja v nas.« (Konstitucija 'Poslane ste')*** Na različnih področjih redovnega apostolata so jubilantke uresničevale ali še uresničujejo svoje poslanstvo: v katehezi, pomoči bližnjemu, kot organistke, zakristanke in še veliko je tega. Pa tudi v starosti in oslabelosti, preprosto – z molitvijo. Njihov apostolat je resnično apostolat ljubezni, v službi ljudem. Sestre jubilantke so med sveto mašo pred provincialno predstojnico s. Magdo Burger obnovile svoje zaobljube.

Sveti papež Janez Pavel II. je v apostolski spodbudi o redovništvu spodbudil redovnike: »Vaš svojski poklic in vse vaše življenje v Cerkvi in svetu zajemata svojo značilnost in svojo duhovno moč prav iz globine skrivnosti odrešenja.« Jubilantke kljub letom smelo in z upanjem zrejo v prihodnost ter z besedami svoje ustanoviteljice ponavljajo zaobljubo: »Uboge in zapuščene smo začele to Božje delo v nadnaravni veri in zaupanju … Služimo troedinemu Bogu vse življenje v veselju, poslušajmo in ljubimo ga nadvse.«

Za njihovo zvestobo Bogu v redovnem življenju se jim je s posebnim pismom zahvalil tudi škof Andrej Glavan. Po sveti maši so se sestre srečale še pri skupnem obedu. Maši in srečanju sta se pridružili tudi sestri iz Šentjerneja.

Igor Luzar

Sestre jubilantke na Cankarjevi v Novem mestu

REDOVNIŠKI DAN V TREBNJEM IN NA ZAPLAZU

V sredo, 18. septembra, je bil v župniji Trebnje in na Zaplazu redovniški dan z geslom: **Cerkev je misijonarska**. Zbralo se je okrog 170 redovnic in redovnikov iz vse Slovenije, ki smo se najprej zbrali v župnijski cerkvi Marije Vnebovzete v Trebnjem. Po uvodni molitvi je sledil pozdrav župnika Jožeta Pibernika, ki je vse pozdravil ter predstavil zgodovino cerkve in župnije ter njeno sedanje delovanje. Sledilo je srečanje v Kulturnem domu, kjer sta o svojem delu in poslanstvu pričevala s. Emanuela Žerdin FBS in p. Jože Mujdrica DJ. S. Emanuela je predstavila svoj misijon v Sloveniji, ko hodi pomagat bolnim in ostarelim v domove. Povedala pa je tudi o svojih izkušnjah v Črni gori in v hospicu, p. Jože pa se že 45 let razdaja v misijonu v Zambiji kot predavatelj duhovnosti. Njegovo sporočilo je bilo, da je potrebno oznanjati evangelij z veseljem in upanjem, s. Emanuela pa je poudarila, da je potrebno sprejemati vsakega človeka tam, kjer je.

Po pričevanju nas je spravil v smeh g. Gregor Čušin, ki je s seboj pripeljal sina, ki ga je spremljal na harmoniki. G. Gregor je »spravil« v rime prve zgodbe Svetega pisma od stvarjenja sveta in človeka do Ezava in Jakoba ter vanje vključil aktualne teme za današnji čas.

Po kosilu smo se odpravili v Marijino božjepotno cerkev na Zaplazu, kjer smo se z litanijami Matere Božje priporočili Mariji Pomočnici. Ob 15.00 je bila sveta maša, ki jo je ob številnih duhovnikih – redovnikih vodil novomeški škof Andrej Glavan. V pridigi se je zahvalil redovnikom za delo, ki ga opravljajo in ima misijonski pomen. Omenil je papeževo zahvalo, ki jo je izrekel letos v pismu na god sv. Janeza Vianeja duhovnikom in veljajo tudi za vse posvečene osebe: *»Hvala vam za vašo zvestobo sprejetim obveznostim. V družbi in v kulturi, ki je plehkost spremenila v vrednoto, je resnično pomembno, da obstajajo ljudje, ki zastavijo svoje življenje in skušajo prevzeti obveznosti, ki zahtevajo vse življenje … V zavedanju, da zaklad nosimo v lončenih posodah, vemo, da se Gospod kaže kot zmagovalec v slabotnosti, da nas ne neha podpirati in nas klicati, ko nam daje stoterno …«*

Po sveti maši smo se ustavili pred cerkvijo, potem pa odšli vsak v svojo skupnost z lepimi vtisi in obogateni s srečanji.

Zapis smo prevzeli s spletne strani KORUS.

PORTOROŽ IN SONČNA HIŠA

Karitas
Škofijska karitas Novo mesto

Za udeležence letovanja Škofijske karitas Novo mesto je bil prvi septembrski teden v Sončni hiši v Portorožu posebno doživetje. Kljub slabi vremenski napovedi smo imeli čudovito vreme, veliko sonca in mirno morje.

Kaj je dom? O tem smo razmišljali, se spraševali in med seboj delili takšne in drugačne izkušnje. Ob fotografijah, ki smo jih prinesli s seboj, so naši spomini oživeli, dotikali so se najglobljih globin srca: izraz tega so bile tihe solze, ki so polzele po prenekaterem licu. Drugim pa je obraz razsvetlil prešeren smehljaj, ki je izražal posebno toplino in srečo ob spominu na dom.

»Dom so spomini, ki nas spremljajo. Občutja, ki nas napolnjujejo, izkušnje, ki nas usmerjajo. Kljub temu da smo si ustvarili nov dom za družino, se radi vračamo tja, kjer smo bili doma. Zavetje doma je vera v Boga in v našo mamo Marijo.« Gospa, ki je v ranem otroštvu izgubila starše, se je takole spominjala občutka doma: »Ko sem hodila ob nedeljah k maši, so me žene božale po licih in gladile po laseh. Bilo mi je lepo in vedno me je navdajal poseben občutek doma, ki ga nisem imela. Danes pa so te žene v domu za starejše in jih večkrat obiščem, z njimi molim in jih tudi včasih pobožam po licih, a vedno se spomnim svojega otroštva in njihovih gest prijaznosti.«

Za naše spomine smo oblikovali »škatlo spominov«, nekateri pa so izdelali hišo-dom iz lesa.

V »škatlo spominov« smo shranili tudi lep izlet v Koper in ogled vrta kaktusov, ki je bil nekaj posebnega. Med nami so se pletle posebne vezi prijateljstva ob obloženi mizi, evharistični mizi in veselem druženju, tako na plaži kot v Sončni hiši. Bogu hvala in sodelavcem ŠK Novo mesto.

s. Slavka Cekuta ND

K MARIJI IN BLAŽENEMU ALOJZIJU GROZDETU NA ZAPLAZ

Škofijsko romanje bolnikov, invalidov in starejših

Na zadnjo soboto v mesecu avgustu je bilo sedaj že tradicionalno romanje invalidov, bolnih in starejših na Zaplaz. Pod Marijin plašč se na Zaplaz že več kot stoletje zatekajo in se ji priporočajo številni častilci od blizu in daleč, bolniki in trpeči, ki jim je Marija na poseben način blizu še zlasti kot tolažnica. Semkaj poromajo tudi častilci blaženega mučenca

Alojzija Grozdeta. Romanja so se tako udeležile tudi skupine Krščanskega bratstva bolnikov in invalidov, Medobčinskega društva invalidov Dolenjske in Bele krajine ter Medobčinskega društva amputirancev Dolenjske in Bele krajine. V molitvi rožnega venca in ob podelitvi zakramenta sprave so se romarji lepo pripravili na sveto mašo, ki jo je ob somaševanju duhovnikov vodil novomeški škof msgr. Andrej Glavan. Zbrane je najprej pozdravil gospod Ciril Murn, predsednik novomeške Škofijske karitas ter voditelj Škofijske komisije karitativnih dejavnosti. Gospod škof je v pridigi slikovito primerjal življenje človeka »s potovanjem – romanjem po poti, ki je včasih strma, včasih polna jam in kotanj, polna dogodkov. A je v njem tudi veliko veselih ur, ki nam jih nihče več ne more vzeti. Te so naše bogastvo in se jih radi spominjamo.« Osamljeni so številni bolniki, ki trpijo zaradi križa bolezni, vendar se zavedajo, da je »bolezen in z njo povezano trpljenje skrivnost. Jezus je stopil vanj na križu. Po zakramentu bolniškega maziljenja vstopa on sam v naše življenje, v bolezenske zgodbe in nas trpeče pridruži svoji daritvi.« Izpostavil je pereč pojav osamljenosti, še zlasti starejših, ter strah pred trpljenjem, ki ga je tako toliko v današnji potrošniški družbi, prežeti z miselnostjo o samomorih in evtanaziji – »lepi smrti« s pomočjo. Škof Andrej je svoj nagovor sklenil z globokimi besedami tolažbe: »V Marijinem srcu je drugačna resnica, ki se glasi: 'Vi ste veliko vredni, postanete lahko celo aktivni nosilci odrešenja njenega Sina svetu! Tudi v bolezni, stiski in trpljenju iščite njegovo voljo in jo skušajte izpolniti. Dajte svojo nemoč na razpolago Njemu, da preko nje zasije Božja ljubezen – več v življenju ne morete storiti.'«

Po pridigi je sledila podelitev zakramenta bolniškega maziljenja, ki so ga prejeli številni bolniki, bogato liturgično dogajanje pa so s svojimi glasovi še dodatno polepšali pevci iz župnije Št. Peter – Otočec.

Lepo vreme je pripomoglo, da so se romarji tudi po maši naužili lepot božjepotnega svetišča in njegove okolice, se z veseljem pomudili in pogovorili ter se po zaslugi sodelavk Župnijske karitas Trebnje okrepčali s kavo in čajem. Na Škofijski karitas smo še posebej hvaležni vsem sodelavkam in sodelavcem škofijskih ter župnijskih skupin, ki so sodelovali pri organizaciji in izvedbi romanja.

Gregor Vidic

Bolniško maziljenje na romanju bolnikov, invalidov in starejših na Zaplazu

DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU

V Sporočilih slovenskih škofij (št. 10/19, str. 195) ste bili podrobno obveščeni o DUHOVNIŠKIH DNEVIH (DD) – seminarju za duhovnike **v Strunjanu, ki bodo od 10. do 13. novembra 2019**.

DD so namenjeni permanentnemu oblikovanju vseh duhovnikov naše škofije. Ali kakor je zapisano v odloku: »So stalna oblika teološkega izobraževanja in duhovnega oblikovanja ter skušajo graditi prijateljske odnose v škofijskem prezbiteriju. Udeležba prvih deset let po posvečenju je na duhovniških dnevih obvezna, ostalim duhovnikom pa se zelo priporoča, ker ste osamljeni in DD so prilika za medsebojni pogovor in druženje« (prim. SSŠ, 8/07, str. 157)

Naslov DD za letošnje leto je: **CERKEV SREDI NASPROTIJ SEDANJEGA ČASA**

Letošnji predavatelji bodo skušali vsaj delno odgovoriti na ta vprašanja in v pogovorih po predavanjih naj bi skupaj iskali vsaj delne rešitve. Zato tudi letos na DD v Strunjanu ne bo manjkalo pestrosti in zanimivosti, pa tudi priložnosti za rekreacijo, saj bo nekoliko spremenjen popoldanski dnevni red.

Med nami bodo zanimivi predavatelji, med drugimi znani zamejski duhovnik dr. Karlo Bolčina, ki nam bo v prvem delu dopoldneva spregovoril o »Zbornosti – sinodalnosti v Cerkvi«. Tema se dotika odnosov v Cerkvi, in sicer navzgor (škofov), med seboj in navzdol (duhovnikov do vernikov). V Cerkvi naj bi se slišal glas vseh. V drugem delu pa bomo prisluhnili mag. Božu Rustju, ki bo govoril o »Upanju človeka in kristjana sredi nasprotij današnjega časa«. Gospod Rustja je imel zelo odmevno predavanje na študijskih dnevih v Dragi in to bo priredil za nas duhovnike. Je pa zelo aktualno za današnji čas.

Pogosto smo priče medijskim gonjam in konstruktom ter neobjektivnemu poročanju o Cerkvi. Kakšna je v resnici »Medijska podoba Cerkve«? O tem bomo poslušali v drugem dnevu DD. Med nami bosta znana novinarka in televizijska voditeljica dr. Rosvita Pesek in tiskovni predstavnik SŠK dr. David Kraner.

Med duhovniki pa je v zadnjem času čutiti vedno več nelagodja in črnogledosti, ker v mnogih okoljih postajamo »manjšina«, včasih celo odrinjena in nezaželena. Kako sprejeti to stvarnost, se z njo soočiti in iti pogumno naprej? Najprej nas bo prof. dr. Vinko Potočnik seznanil s statistiko, z »Govorico številk«. V predavanju z naslovom: »Ne boj se mala čreda«, pa naj bi dobili novo upanje kot Abraham, ki je »proti upanju upal in veroval«. Predavatelj bo gospod Simon Potnik, župnik v Slovenj Gradcu.

Spoštovani duhovniki, kljub pastoralnemu delu in katehezi, ki jo imate na župnijah, udeležbo na teh dnevih zelo priporočamo, tudi starejšim duhovnikom, saj še bolj potrebujemo novih spodbud, mlajše pa lahko obogatimo s svojimi izkušnjami. Če bi kdo težko plačal, naj nas obvesti, pa bomo z dobro voljo zadevo rešili. Prosimo, da se čim prej prijavite, vsaj do konca meseca oktobra, da vemo, koliko sob moramo rezervirati.

Božidar Metelko,
voditelj Komisije za POD

IZOBRAŽEVANJA ZA CERKVENE GLASBENIKE

Na Konservatoriju za glasbo Jurij Slatkonja smo v mesecu septembru pričeli z rednim poukom. V prihodnjih mesecih pa pripravljamo tudi nekaj dogodkov, ki so namenjeni vsem cerkvenih glasbenikom.

Dan slovenskih cerkvenih glasbenikov v Novem mestu

V soboto, 16. 11. 2019, bomo v Baragovem zavodu v Novem mestu imeli Dan slovenskih cerkvenih glasbenikov v soorganizaciji s Slovenskim Cecilijinim društvom. Srečanje se bo pričelo ob 8.30. Udeleženci bodo prisluhnili predavanju o Juriju Slatkonji in o Pismu umetnikom Janeza Pavla II. Nato bo razprava. V drugem delu bo pevska delavnica in koncert. Vabljeni cerkveni glasbeniki iz naše škofije in iz vse Slovenije. To bo tudi priložnost za medsebojno srečanje in izmenjavo izkušenj. Pridite!

Izobraževanje za cerkvene glasbenike novomeške škofije

V januarju in februarju 2020 bomo imeli izobraževanje za cerkvene glasbenike. Izobraževanje bo v treh vsebinskih sklopih: liturgika, zborovodstvo in dirigiranje, vokalna tehnika.

- 11. 1. 2020 od 9. do 12. ure bo na vrsti liturgika. Predaval bo cistercijan dr. Nikolaj Aracki. Izobraževanje je namenjeno organistom, zborovodjem in voditeljem ljudskega petja.
- 18. in 25. 1. 2020 od 9. do 12. ure bo izobraževanje iz dirigiranja in zborovodstva vodil prof. Gregor Klančič. Namenjeno je zborovodjem.
- 1. in 15. 2. 2020 od 9. do 12. ure bo izobraževanje iz vokalne tehnike vodil prof. Lucas Somoza Osterc. Namenjeno je pevcem, zborovodjem in organistom.

Lepo povabljeni vsi cerkveni glasbeniki iz novomeške škofije!

»Srce Cerkve je polno mladih svetnikov, ki so dali življenje za Kristusa, mnogi celo v mučeništvu. Čudovito so odsevali mladega Kristusa. Zdaj žarijo, da bi spodbudili nas in da bi nam pomagali iz zaspanosti«.

papež Frančišek, Apost. spodbuda »Kristus živi«

IZBOR DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Maj 2019

21. 5. se je udeležil slavnostne akademije ob 1. obletnici Univerze v Novem mestu.

23. 5. se je udeležil kosila škofov na apostolski nunciaturi v Ljubljani ob prihodu novega apostolskega nuncija Jeana Marie Speicha. Popoldne je vodil pogrebno slovesnost za Jerneja Kimovca, očeta duhovnika Slavka Kimovca.

24. 5. se je udeležil večerne premiere dokumentarno-igranega filma Srce se ne boji o bl. Alojziju Grozdetu v Kulturnem centru Janeza Trdine v Novem mestu.

25. 5. je podelil zakrament sv. birme 32 birmancem v župniji Št. Peter – Otočec.

26. 5. je podelil zakrament sv. birme trem birmankam v župniji Bela Cerkev. Popoldne je na Zaplazu vodil slovesnost ob godu bl. Alojzija Grozdeta, združeno s srečanjem članov ŽPS.

Junij 2019

1. 6. je podelil zakrament sv. birme 34 birmancem v župniji Mirna Peč.

5. 6. se je udeležil spomina duhovniškega posvečenja – Dies sanctificationis – za novomeško škofijo v Kočevski Reki. Duhovnike je v duhovnem delu nagovoril br. Štefan Kožuh, OFMCap.

6. 6. si je v spremstvu voditelja Misijonskega središča Slovenije Matjaža Križnarja ogledal obnovljeno t. im. »Misijonsko domačijo« v Mrzli Luži pri Trebnjem. Popoldne je blagoslovil novo poslovilno vežico na pokopališču v Krškem.

9. 6. je v novomeški stolnici podelil zakrament sv. birme devetim birmancem.

10. 6. se je udeležil skupne seje Slovenske škofovske konference in senata Teološke fakultete v Ljubljani.

15. 6. je pozdravil člane Škofijskega odbora za ŽPS na njihovem sestanku.

16. 6. je na Zaplazu vodil somaševanje z letošnjimi duhovniki jubilanti.

19. 6. se je v ljubljanski stolnici udeležil maše za domovino ob slovenskem državnem prazniku dnevu državnosti.

22. 6. je na Zaplazu vodil somaševanje ob letnem srečanju slovenskih misijonarjev in prijateljev misijonov. Nato se je udeležil družabnega srečanja na Misijonski domačiji v Mrzli Luži pri Trebnjem, ki jo je ob tej priložnosti tudi blagoslovil.

23. 6. je v novomeški stolnici vodil slovesno somaševanje in tradicionalno mestno procesijo v frančiškansko cerkev ob prazniku svetega Rešnjega telesa in krvi.

25. 6. je v Šentjerneju v diakona posvetil kandidata Blaža Franka, bogoslovca 5. letnika, ki se pripravlja na duhovniško posvečenje.

29. 6. je v Spodnjem Logu v župniji Stari trg ob Kolpi blagoslovil obnovljeni zvonik in streho cerkve.

Julij 2019

4. 7. je v Baragovem zavodu gostil Simpozij o Ignaciju Knobleharju ob 200. obletnici njegovega rojstva.

5. 7. se je udeležil slovesnega somaševanja v Škocjanu ob 200. obletnici rojstva rojaka dr. Ignacija Knobleharja. Nato se je udeležil tudi slavnostne akademije na predvečer Knobleharjevega rojstnega dne in občinskega praznika na trgu pred župniščem.

8. 7. je v novomeški škofiji sprejel bratski obisk novega apostolskega nuncija msgr. Jeana Marie Speicha, s katerim sta si ogledala novomeško stolnico in imela zasebni pogovor. Ob udeležbi dekanov vseh šestih dekanij je nato sledila molitev dnevne molitvene ure in bratsko kosilo v prostorih škofije.

31. 7.-10. 8. se je udeležil duhovno družabnega mednarodnega srečanja škofov, prijateljev Marijinega dela v gradu Seggau pri Gradcu.

Avgust 2019

12. – 14. 8. je bil skupaj z bogoslovci in diakonom novomeške škofije v Domu Marije Morske zvezde v Strunjanu, kjer so imeli bogoslovci poletno duhovno obnovo.

14. 8. je na Zaplazu vodil romarsko mašo na predvečer velikega šmarna.

15. 8. je vodil osrednjo dnevno romarsko mašo na Zaplazu na praznik Marijinega vnebovzetja.

17. 8. se je udeležil slovesne sv. maše v Beltincih ob 100. obletnici združitve Prekmurskih Slovencev z matičnim narodom.

18. 8. je na škofiji v Novem mestu v zasebnem obredu podelil zakrament sv. birme eni birmanki. Popoldne se je udeležil slovesne umestitve in blagoslovitve novega opata p. Maksimilijana Fileja v Stični.

28. 8. je v župnijski cerkvi Svetega Duha na Velikem Trnu vodil rekolekcijo ob začetku novega pastoralnega leta za duhovnike novomeške škofije. Skupaj z duhovniki si je nato v družabnem delu srečanja ogledal razstave v gradu Brestanica in se udeležil bratskega kosila v Leničevem domu.

30. 8. se je na škofiji udeležil sestanka v pripravi romanja v Neapelj ob 200. obletnici rojstva misijonarja Ignacija Knobleharja.

31. 8. je vodil somaševanje in delitev zakramenta bolniškega maziljenja ob tradicionalnem škofijskem romanju bolnikov, invalidov in starejših na Zaplaz.

September 2019

5. 9. se je v Baragovem zavodu udeležil letošnjega pastoralnega tečaja na temo birmanske pastorale in dekanijske konference duhovnikov.

7. 9. se je v Mariboru udeležil slovesnosti ob 150-letnici kongregacije Šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja. Zvečer je na Trški gori pri Novem mestu vodil slovesno somaševanje in procesijo pred praznikom Marijinega rojstva.

8. 9. je na Zaplazu vodil praznično somaševanje ob prazniku Marijinega rojstva., malem šmarnu. Popoldne se je v Metliki udeležil proslave z gasilsko povorko ob 150-letnici gasilstva na Slovenskem.

14. 9. je na Zaplazu vodil somaševanje ob molitvenem dnevu za duhovne poklice, med katerim je med pripravnike za diakonat in prezbiterat sprejel tri bogoslovce novomeške škofije, Janeza Meglena, Jakoba Piletiča in Ivana Skalivskega. Slednjemu je poleg tega podelil še službi bralca in mašnega pomočnika. Ta dan je bilo na Zaplazu tudi škofijsko srečanje ministrantov.

15. 9. je v župnijski cerkvi na Selih pri Šumberku posvetil nov kamnit oltar. Popoldne je imel sv. mašo ob srečanju slepih in slabovidnih na Svinjskem pri Trebnjem.

17. 9. je vodil sestanek Koordinacije vikariatov pri Slovenski škofovski konferenci.

18. 9. je na Zaplazu vodil somaševanje ob redovniškem dnevu, ki so ga slovenski redovniki letos obhajali s srečanjem v Trebnjem in na Zaplazu.

19. 9. se je na sedežu SŠK udeležil koordinacije škofijskih pastoralnih služb.

22. 9. je v Trebnjem podelil zakrament sv. birme 42 birmancem.

Od 23. do 25. 9. se je udeležil romanja v Neapelj. Ob tej priložnosti je v torek, 24. 9., med slovesnostjo v cerkvi bosonogih avguštincev Santa Maria della Verità blagoslovil spominsko ploščo, ki spominja na kraj smrti in pokopa slovenskega misijonarja dr. Ignacija Knobleharja.

27. 9. je v Brusnicah prisostvoval blagoslovu obnovljene ceste skozi naselje.

28. 9. je v Vavti vasi podelil zakrament sv. birme 23 birmancem.

29. 9. je v Srednji vasi v Bohinju vodil tradicionalno somaševanje za policiste in uslužbence MNZ ter po maši vodil molitev na pokopališču za vse pokojne iz njihovih vrst.

Oktober 2019

4. 10. je ob godu sv. Frančiška v Trebnjem pri Šolskih sestrah sv. Frančiška Kristusa Kralja v kapeli skupnosti vodil somaševanje, pri katerem so se spomnili tudi osebnih in redovnih jubilejev tamkajšnjih sester.

6. 10. je v Šentjerneju podelil zakrament sv. birme 40 birmancem.

7. 10. je v Novem mestu gostil slovenske škofe ob redni seji Slovenske škofovske konference.

8. 10. je vodil sejo Koordinacije karitativnih ustanov pri Slovenski škofovski konferenci.

9. 10. je v vojašnici na Pokljuki obiskal pripadnike Vojaškega vikariata in Policijskega vikarja, ki so imeli enotedenski odmik za evalvacijo preteklega in načrtovanje prihodnjega dela.

10. 10. je na Zaplazu vodil somaševanje slovenskih duhovnikov z avstrijske Koroške, ki so kot sodaliteta poromali po poteh bl. Alojzija Grozdeta.

11. 10. je daroval sv. mašo v Domu starejših v Leskovcu pri Krškem.

12. 10. je pri sv. Jožefu v Ljubljani vodil somaševanje ob slovenskem srečanju ločenih v okviru Skupnosti Srce. Popoldne je ob 25-letnici domske kapele daroval sv. mašo v Domu starejših v Novem mestu.

14. 10. je obhajal 76. rojstni dan in sprejemal voščila vseh, ki so se ga ta dan spomnili.

15. 10. se je odpravil na kanonično vizitacijo (KV) v župniji Banja Loka in Kočevska Reka, kjer je nato tudi prenočil.

16. 10. je opravil KV v župnijah Osilnica in Fara pri Kočevju.

17. 10. je vodil somaševanje ob podelitvi spričeval in diplom Katehetsko pastoralne šole v Novem mestu.

19. 10. se je udeležil slovensko-hrvaškega srečanja vernikov v Krašiću na Hrvaškem, rojstnem kraju in kraju hišnega pripora bl. nadškofa Alojzija Stepinca.

NAPOVEDNIK

November

1. 11. Vsi sveti – maša in molitev za pokojne na pokopališču v Srebrničah in v Ločni ob 14. uri
3. 11. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sveta maša ob 15. uri
10. – 13. 11. Duhovniški dnevi – izobraževanje za duhovnike v Strunjanu
16. 11. Plenarna seja ŠPS ob 9.45 uri v pritličju na škofiji
16. 11. Dan slovenskih cerkvenih glasbenikov v Baragovem zavodu, začetek ob 8.30
16. – 17. 11. Obnova misijona v Novem mestu
20. 11. Seja dekanov v sejni sobi ob 9. uri
24. 11. Koncert radia Ognjišče v Ljubljana v Cankarjevem domu
20. 11. Izobraževalni večer Karitas z dr. Tatjano Rožič, Baragov zavod, ob 17. uri
25. 11. – 1. 12. Teden Karitas
27. 11. Dobrodelni koncert KLIC DOBROTE ob 20. uri
29. 11. Blagoslovitev novih prostorov Škofijske karitas Novo mesto

December

1. 12. Prva adventna nedelja in nedelja Karitas
1. 12. Popoldne Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sv. maša ob 15. uri
6. 12. Celodnevno češčenje v stolnici
8. 12. Miklavževa nedelja – slovesna sv. maša v stolnici ob 9. uri
13. – 14. 12. Adventna duhovna obnova za KPŠ in katehiste in katehistinje
15. 12. God Drinskih mučenk – celodnevno češčenje in maša ob 17. uri v Šmarjeti
21. 12. Maša za domovino ob 9. uri v stolni cerkvi v Novem mestu
24. 12. Prvi sveti večer – med molitvijo zvečer pokropimo domove.
Opolnoči slovesna polnočna in nato še dopoldanska škofova maša ob 10.30 v stolnici
31. 12. Staro leto – drugi sv. večer – pokropimo svoje domove

Januar 2019

1. 1. Namesto Grozdetovega shoda maša na Mirni ob 10.30
5. 1. Tretji sveti večer – pokropimo svoje domove.
6. 1. Gospodovo razglašenje – praznik Svetih treh kraljev
11. 1. Izobraževanje iz liturgike za organiste, zborovodje in voditelje ljudskega petja, od 9. do 12. ure v Baragovem zavodu
18. – 25. 1. Molitvena osmina za edinost kristjanov
18. 1. in 25. 1. Izobraževanje iz dirigiranja in zborovodstva za zborovodje, od 9. do 12. ure v Baragovem zavodu
25. 1. Škofijski katehetski dan
26. 1. Nedelja Svetega pisma. Pri maši ob 9. uri bo g. škof v stolnici izročil Sveto pismo katehumenom.

Februar

1. 2. in 15. 2. Izobraževanje iz vokalne tehnike za pevce, zborovodje in organiste, od 9. do 12. ure v Baragovem zavodu
2. 2. Dan posvečenega življenja ob 10. uri pri sv. Lenartu v Novem mestu

KAZALO

UVODNIK 1

PASTORALA BIRMANCEV, NJIHOVIH STARŠEV IN BOTROV 2

DNEVNA SOBA KARITAS 4

POVZETEK PRIROČNIKA ZA DELO Z ŽPS V LETU 2019/2020 7

OBISK APOSTOLSKEGA NUNCIJA V ŠKOFIJI NOVO MESTO 9

ROMANJE V NEAPELJ Z OBISKOM GROBA IGNACIJA KNOBLEHARJA 10

SPOMIN NA MISIJONARJA IGNACIJA KNOBLEHARJA ŽIVI 12

»SRCE SE NE BOJI« 14

DANI IN VILMA SITER PREJELA ODLIČJE SV. CIRILA IN METODA 16

»TVEGAJ ŽIVLJENJE ZA GOSPODA!« 17

BOGOSLOVEC IVAN SE PREDSTAVI 18

MOLITEV, DELO, POKORA IN POTICA 19

OBLETNI SPOMINSKI DAN NAŠEGA POSVEČENJA – »DIES« 20

ZVESTOBA V MALEM 21

REDOVNIŠKI DAN V TREBNJEM IN NA ZAPLAZU 23

PORTOROŽ IN SONČNA HIŠA 24

K MARIJI IN BLAŽENEMU ALOJZIJU GROZDETU NA ZAPLAZ 24

DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU 26

IZOBRAŽEVANJA ZA CERKVENE GLASBENIKE 27

IZBOR DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA 28

NAPOVEDNIK 31

Jagode naše pastorale, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Tehnični urednik: Janko Pirc;
Naslovnica: Blagoslov Knobleharjeve spominske plošče v Neaplju; zadaj - Molitev za dobro izbiro novega škofa.
Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o., ŠPES grafični studio, Novo mesto

MOLITEV ZA NOVEGA ŠKOFA

O Bog, večni pastir,
skrbno in neprestano vodiš svoje ljudstvo.

Ko se Ti zahvaljujemo
za našo novomeško škofijo
in prvega škofa Andreja, Te prosimo,
naj bo tudi njegov naslednik
pastir po Tvojem srcu,
ki bo zvesto hodil za Teboj,
Ti zaradi svetosti ugajal in
k Tebi vodil zaupano mu Božje ljudstvo.

Naj uči z zgledom svoje osebnosti,
nam pomaga rasti v zvestobi evangeliju
in odkrivati znamenja časa.

Po Kristusu, našem Gospodu.
Amen.

JAGODE NAŠE PASTORALE

številka
3

ISSN 2232-2701
9 772232 270001